

ZSIBÓI GERGELY

Júdás búcsúlevele

Elvégeztem, mi rendeltetett.

Bandzsa szemmel méregetnek
a foghíjas tizenegyek,
s a rovott múltú szende néember...
még János is, ki bölcs, de stréber,
meg Péter, a gyáva. Mind egy szálig
magukban ujjonganak váltig,
hogyan nem ők... hogyan nem nekik kellett...
De elnézem szemforgató vétük,
neked is, ki kiszenvetél – értük,
és megbocsátom az egykori hívást,
hogyan általam teljesíthesd az Írást.
Csak azt ne kérd, hogy megemésszem:
mi nekem jutott e rendelésben: –
minden balek közös sorsa –
a magad-díszlő ön-bitófa.

p. s.

Az ezüstöt visszaadtam.
Mégse az én zsebemet húzza;
egyébként is jól jöhet még,
ha a megváltásba némi hiba csúszna.